

Ministerie van Verkeer en Waterstaat

Aan
de voorzitter van de Tweede Kamer
der Staten-Generaal
Binnenhof 4
2513 AA DEN HAAG

Contactpersoon

Doorkiesnummer

Datum

Bijlage(n)

22 december 2003

-

Ons kenmerk

Uw kenmerk

DGP/SPOOR/U0304297

2030403770

Onderwerp

Kamervragen

Geachte voorzitter,

Mede namens de minister van Binnenlandse Zaken en Koninkrijksrelaties zend ik u hierbij de antwoorden op de vragen van het lid Gerkens over het kantoorpersoneel van de NS dat mogelijk het werk van de politie doet.

1. Wat is uw mening over de inzet van kantoorpersoneel, rangeerders en monteurs die hulp moeten bieden aan belaagde conducteurs of machinisten? Beoordeelt u dit als werk van de politie of als werk van de NS?
1. Het gegeven dat collega's elkaar tijdens hun werkzaamheden de helpende hand bieden lijkt mij prima. NS deelt mee dat hier sprake is van een vorm van georganiseerde collegialiteit op basis van eigen initiatief van NS-medewerkers op station Zwolle begin dit jaar. Deze collegiale ondersteuning gebeurt geheel op basis van vrijwilligheid, in groepsverband en alleen bij relatief 'lichte' incidenten waarbij geen sprake is van lichamelijk geweld.

Postbus 20901, 2500 EX Den Haag
Bezoekadres Plesmanweg 1-6, 2597 JG Den Haag

Telefoon +31 70 3516171
Fax +31 70 3517895

2. Vindt u het verantwoord dat niet-rijdend personeel zonder opsporingsbevoegdheid in actie moet komen tegen bepaalde passagiers? Kunt u uw antwoord toelichten?

2. Gezien het vrijwillige karakter en de aanwezige randvoorwaarden lijkt mij dit verantwoord. Volgens NS zijn het in Zwolle en Nijmegen vooral procesleiders perron en medewerkers van het proces bijzondere taken (onder andere buitengewoon opsporingsambtenaren/hoofdconducteurs) die daar waar nodig bijspringen. Bij deze vorm van collegiale ondersteuning wordt volstaan met het aanwezig zijn als extra (rugge)steun. Door een numeriek overwicht wordt getracht escalatie te voorkomen, in afwachting van de komst van de politie. De medewerkers hebben tijdens een training instructies ontvangen ten aanzien van de eigen veiligheid. De Spoorwegpolitie is hierbij nauw betrokken geweest. Als het treinpersoneel zelf niet meer in staat blijkt - fysiek of vanwege (gebrek aan) bevoegdheden - om aan gerezen problemen in treinen en op stations het hoofd te bieden, wordt de regio- of spoorwegpolitie gevraagd ondersteunend op te treden.

3. Deelt u de mening van de Vakbond voor Machinisten en Conducteurs dat NS'ers onverantwoorde risico's lopen? Kunt u uw antwoord toelichten?

3. Nee die mening deel ik niet. Zie toelichting bij de antwoorden op vraag 1 en 2.

4. In hoeverre beschouwt de politie elk verzoek van een conducteur als een verzoek van een eigen collega? Bent u bereid maatregelen te nemen om de meldingen van spoorwegpersoneel serieuzer te laten behandelen door de politie?

4. Het KLPD meldt mij dat in door de conducteurs gedane verzoeken om (politie)assistentie onderscheid gemaakt moet worden tussen meldingen inzake agressie/geweld en ondersteuning bij de uitvoering van de conducteurstaak. Indien er sprake is van agressie/geweld, zal een melding/assistentieverzoek van een hoofdconductor door de (spoorweg)politie worden behandeld als "assistentie collega", hetgeen betekent dat onmiddellijke politiële bijstand dient te worden gegeven. Deze beleidslijn, die ook van toepassing is voor de regiopolitie, wordt opgenomen in het in ontwikkeling zijnde Nationale Veiligheidsarrangement, dat een uitvloeisel is van het Aanvalsplan Sociale Veiligheid Openbaar Vervoer. De Raad van Hoofdcommissarissen vraagt de politiekorpsen uitvoering te geven aan de afspraak met NS dat ingeval van lichamelijk letsel of bedreiging, assistentieverzoeken door de NS, als prioriteit 1 meldingen worden beschouwd. Tevens zullen de korpsen medewerking verlenen aan de totstandkoming van lokale veiligheidsarrangementen.

5. Is het waar dat in ongeveer twintig procent van alle assistentieverzoeken van conducteurs de politie niet komt opdagen? Zo neen, wat zijn de juiste cijfers hierover? Zo ja, waarom komt de politie in zoveel gevallen niet opdagen? Bent u bereid maatregelen te nemen om de samenwerking tussen de NS en de KLPD beter te laten verlopen?
5. Nee, dit is niet juist. Ongeveer 14% van de assistentieverzoeken worden niet ingewilligd. Bij assistentieaanvragen waarbij sprake is van geweld ligt dit percentage op minder dan 10%. Diverse maatregelen uit het Aanvalsplan dienen ertoe de samenwerking tussen de verschillende actoren in de veiligheidsketen, waaronder NS en Spoorwegpolitie KLPD, te verbeteren. Als onderdeel van het Aanvalsplan wordt momenteel gewerkt aan een uitbreiding van de Spoorwegpolitie met 51 fte. Deze uitbreiding is begin 2004 volledig gerealiseerd. Voorts wordt gewerkt aan een verbetering van de samenwerking tussen partijen in de veiligheidsketen in het kader van een Nationaal Veiligheidsarrangement alsook lokale veiligheidsarrangementen. Verwacht kan worden dat het genoemde percentage hierdoor verder verlaagd zal worden.
6. Heeft de Raad van Hoofddoelcommissarissen onlangs beloofd dat de politie meer prioriteit zal geven aan oproepen uit de trein? Op welke manier wil hij deze belofte gestalte geven?
6. Zie antwoord vraag 4.
7. Deelt u de mening dat er voldoende politie op en rond de spoorwegen is om agressie in het openbaar vervoer tegen te gaan? Zo neen, hoe denkt u dan op korte termijn de agressie tegen te kunnen gaan? Zo ja, acht u de huidige inzet van politie voldoende? Bent u bereid om alsnog te zorgen voor extra spoorwegpolitie?
7. Wil de persoonlijke veiligheid van vervoerspersoneel én reizigers op het algemeen geaccepteerde niveau gewaarborgd kunnen worden, dan zal - onverlet de eigen verantwoordelijkheid van de vervoerbedrijven in het kader van hun bedrijfsorde - politieke ondersteuning (regio- en spoorwegpolitie) noodzakelijk blijven. De kwantiteit daarvan is sterk afhankelijk van de problematiek op lokaal niveau. Mede daarom heeft de dienst Spoorwegpolitie van het KLPD een unit probleemgerichte inzet opgericht. Deze unit is in staat om op zeer korte termijn (structurele of zich als zodanig ontwikkelende) agressie- en soortgelijke overlastproblemen adequaat te kunnen aanpakken.

Hoogachtend,

DE MINISTER VAN VERKEER EN WATERSTAAT,

Karla Peijs